

רוק

הדרקון הקטן

יום אחד קרא בעיתון מאמר שסיפר על קוסם חביב: **"מאקסימוס, קוסם צעיר יודע להתיר כל הכישופים!"**

זה עניין את רוק. הוא אמר "אולי הקוסם הזה יוכל לעזור לי. כתוב כאן כי הוא מתגורר אחרי ההר קסקניון. אלך לראות אותו."

היה פעם דרקון קטן שחי במערה. יום אחד כאשר למד לנשוף אש נפל לידו פרח ריחני. אבל רוק הדרקון היה רגיש לריח ומיד התעטש **"אאאפצ'יק"**

הוא התעטש כל כך חזק שמאפו פרצה אש כל כך חזקה שהגיעה עד לביתה של המכשפה סיגריד, אשר גרה קרוב למערה, והדליקה אותה.

המכשפה כעסה מאוד וזרקה עליו כישוף **"פובבולוסעמריונוס! שהדרקון הזה לא יוכל לעולם לנשוף אש!"** קראה סיגריד.

השמיים קדרו! רוח נשבה חזק! נשמע רעם איום! והמכשפה נעלמה בענן של עשן.

הדרקון רוק נשאר לבדו, מפוחד. שום להבת אש לא יכול היה להוציא לא מפיו ולא מאפו.

עבר זמן. רוק גדל אך לא יכול היה לנשוף אש. הוא הרגיש שונה מכל יתר הדרקונים והחליט למצוא פתרון לבעיתו.

אמרה סיגריד בלעג "אך לא תוכל כי סגרתי
אותך עכשיו בכלוב לכל החיים!"
"גם אני לא שכחתי אותך, מכשפה מרושעת!"
ענה רוק.

רוק התחיל לעוף בכוון הר קסקניון. הוא עף
כבר שלוש שעות והתעייף מאוד. פתאום,
באמצע שדות ראה גן שעשועים יפה ובו
סחרחרה צבעונית. הוא אמר לעצמו "עפתי
מספיק. מגיע לי לנוח קצת."
רוק ירד לכוון גן שעשועים שדרקון גדול פיקח
עליו. רוק התקרב ללא פחד.
"שלום" אמר הדרקון הגדול.
"שלום" ענה רוק בנימוס.
"אולי תרצה לעשות סיבוב?"
"ברצון!" אמר רוק כי הסחרחורת הייתה יפה
והדרקון הגדול נראה לו ידידותי.
רוק עלה על הסחרחרה ופתאום
בום!

כלוב גדול נפל על הסחרחורת בה ישב
הדרקון הקטן. קול רשע נשמע
"הה, הה! נפלת במלכודת שלי!"
רוק הבין כי הדרקון הנחמד לא היה אלא
המכשפה הרעה שכישפה אותו לפני שנים.
"חשבת ששכחתי אותך? עקבתי אחריך ואני
יודעת שתרצה להגיע לקוסם מקסימוס"

אך לפני שסיים את דבריו סיגריד נעלמה והשאירה את רוק סגור בכלוב. הוא הסתובב שם וחיפש דרך להתחמק מהמעצר. תוך כדי כך ראה על האדמה משהו שנוצץ. "הרי אלה המפתחות. הם כנראה נפלו למכשפה! אני מוכרח למצוא דרך להגיע אליהם!" אמר רוק. הוא חשב רגע ואמר לעצמו "המכשפה אמנם גזלה ממני את האש, אבל נשאר לי עדיין הזנב הארוך של דרקון!" הוא התקרב לסורגים של הכלוב, הושיט את זנבו והרים את המפתחות. "הידד!! יצאתי מהכלוב! עכשיו אוכל להמשיך בדרכי את הקוסם מקסימוס." שמח שהוא כבר חופשי עף רוק לכוון הר קסקניון. אבל הוא עדיין פחד מהמכשפה ולכן שינה קצת את הכוון. הוא עף עוד חמש שעות בלי לעצור כי חשש ששוב ייפול על סיגריד. כאשר עבר את ההר קסקניון ראה פתאום בית קטן בנוי מלבנים כתומות. סביב הבית ראה גם גינה יפה. עשן התרומם מהארובה.

רוק אמר לעצמו "זה בוודאי ביתו של
מקסימוס" אבל הוא התקדם בזהירות. הוא
הציץ דרך החלון. ראה סיר מבעבע מעל
האש בתנור, כמה שרביטי קסמים עמדו
בפינה, השולחן היה מלא צנצנות, עשבים
מוזרים, וצלוחיות עם שיקויים קסומים.
כן, זה בטוח. זה ביתו של מקסימוס. הקוסם
שכב בערסל. לבוש היה בבגד ארוך, כחול
בהיר, כובע מחודד מקושט בכוכבים והרכיב
משקפיים עגולים, קטנים.

"אכן הגעתי" נשם רוק ברווחה "צריך מהר
לדבר עם מקסימוס, לפני שהמכשפה תמצא
אותי שוב."

הוא דפק בדלת. וקוסם פתח אותה.
"שלום. שמי רוק. אני זקוק לעזרתך. האם
תרצה לעזור לי?"

"תכנס" אמר הקוסם "ספר לי מה היא בעייתך
ואראה האם אוכל לעשות דבר מה למענך."

רוק סיפר את הכל לקוסם. אמר גם שהוא
מפחד מהמכשפה, אבל מקסימוס הרגיע
אותו.

"אל תפחד, כאן אתה בטוח. סיגריד לא יכולה
להיכנס הנה כי ביתי מוגן מכל הכישופים.
רוק הרגיש כבר טוב יותר. הקוסם אמר לו
להתקרב לשולחן ואמר בקול רם:

**"2 שוקיים של צפרדע.
3 טרפים של עיט.
10 כוסות אדמה.
5 צלוחיות מיץ שומר.
1 שן שום.
5 נוצות של ציפור"**

כל אלה הכניס מקסימוס לסיר שלו.
"עכשיו ננוח קצת" אמר.
אחרי עשר דקות הוא קרא שוב "זה מוכן. בוא
רוק. התקרב!"

הקוסם לקח כוס מעץ, מילא בשיקוי שלו
ושפך לפיו של רוק ובאותו הזמן אמר:
"אחאבאלה, אקומאלה, בולובולו! שיתמוגג
הכישוף של סיגריד המכשפה ושתהיה מוגן
לפניה לתמיד!"

גופו של רוק רעד כולו כשבלע את השיקוי.
מקסימוס הוסיף "מעתה שום כשפים שסיגריד
תרצה להטיל עליך לא יוכלו להשפיע!"
ומאז רוק נושף אש כמו כל דרקון אחר ולא
מפחד יותר ממכשפה סיגריד המרושעת.